

Πατριαρχική ευλογία στην εορτή της Αναλήψεως στον Βόλο

Με την σεπτή Πατριαρχική παρουσία του Προκαθημένου της Αλεξανδρινής Εκκλησίας, **Μακαριωτάτου Πάπα & Πατριάρχου Αλεξανδρείας & Πάσης Αφρικής κ. Θεοδώρου του Β΄**, τελέστηκε σήμερα στον πανηγυρίζοντα, ομώνυμο και περικαλλή Ναό του Βόλου, η Πατριαρχική και Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία, επί τη μεγίστη εορτή της Αναλήψεως του Κυρίου. Τον 2ο της τάξει της Ορθοδοξίας πλαισίωσαν οι Σεβ. Μητροπολίτες του Αλεξανδρινού Θρόνου Τριπόλεως κ. Θεοφύλακτος και Γουϊνέας κ. Γεώργιος, ο εκ της Σιωνίτιδος Εκκλησίας Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ και ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ιγνάτιος και πλήθος Ιερέων και Διακόνων.

Στην Θεία Λειτουργία παρέστησαν ο Βουλευτής Μαγνησίας Παναγιώτης Ηλιόπουλος, ο Δήμαρχος Αλμυρού Δημήτριος Εσερίδης, ο Περιφερειακός Διευθυντής του Λιμενικού Σώματος Πλοίαρχος Εμμανουήλ Κανάλης, εκπρόσωποι των Στρατιωτικών, Αστυνομικών, Πυροσβεστικών Αρχών και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και μέγα πλήθος πιστών.

Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, τον Μακαριώτατο κ. Θεόδωρο προσφώνησε ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ιγνάτιος, ο οποίος επεσήμανε, μεταξύ άλλων, ότι «κάθε χρόνο, τέτοια μέρα, μας προσφέρεται ως πρόκληση η ευκαιρία να ζήσουμε μυστικά και καρδιακά το γεγονός της Ανάληψης, να βιώσουμε τη Θεία έκπληξη, να ανακαλύψουμε μέσα μας την αίσθηση της δυνάμεως, που μας εξασφαλίζει η ιδιότητά μας ως βαπτισμένων Χριστιανών. Λάβαμε, όντως, δύναμη εξ ύψους. Δύναμη εξαγιαστική, αλλά και μεταμορφωτική. Τω καιρώ εκείνω, η δύναμη αυτή ανέδειξε τους απλούς ψαράδες σε σοφούς ποιμένες, τους δειλούς μαθητές σε διδασκάλους και μάρτυρες. Σήμερα προσδίδει μία ευρύτερη προοπτική στην ψυχή μας, να βγει από τα στενά όρια της ανθρώπινης αδυναμίας στην «ελευθερία της δόξης των τέκνων του Θεού».

Εορτή, συνεπώς, θριάμβου και επαγγελίας, η Ανάληψη του Χριστού μας, όντως, αποτελεί αιτία ιδιαίτερης χαράς και πανηγύρεως. Της τελευταίας υποθήκης του Κυρίου μας άπτεται, όμως, και η άλλη αφορμή της χαράς μας. Λαμπροφορεί και σεμνύνεται σήμερα η τοπική μας Εκκλησία, καθώς έχει την ευλογία να φιλοξενεί και να προσφέρει στο θεοφιλές πλήρωμά της την ζωντανή απόδειξη, ότι η τελευταία επιθυμία του Χριστού μας επί της γης εκπληρώνεται καθημερινά με ένθεο ζήλο. «Έσεσθέ μοι μάρτυρες..... έως εσχάτου της γης» είχε ζητήσει λίγο προτού αναληφθεί. Και ιδού, ανάμεσά μας, ευλογών, ιερουργών και προεξάρχων, ίσταται η Αυτού θειοτάτη Μακαριότητα, ο περικλειής Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής, κ. Θεόδωρος ο Β΄. Είναι η μορφή, που καταθέτει έως τις εσχαιές της Αφρικανικής γης τη σώζουσα μαρτυρία της Ορθοδοξίας μας, που ευαγγελίζεται την ελπίδα και την εμπειρία της Αναστάσεως. Στα βήματα του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου, αγκαλιάζει έθνη και λαούς, απεργάζεται με κόπους και θυσίες την ενότητά τους στην κοινή κολυμβήθρα της πίστης μας, αναλώνεται σε μία πολυσχιδή ποιμαντική, ιεραποστολική και θυσιαστική διακονία. Η σεπτή παρουσία του, όντως, κοσμεί τον Πατριαρχικό θρόνο της Αλεξανδρείας, της πόλης του μύθου και της μνήμης, της διανόησης και της μεγάλης λογοτεχνικής και καλλιτεχνικής παράδοσης, των διαπρεπών Ελλήνων και Αιγυπτιατών ευεργετών. Και αν κάποτε ο φάρος της πόλης αποτελούσε ένα από τα επτά θαύματα του αρχαίου κόσμου, οπωσδήποτε το έργο που επιτελείται σήμερα από το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, μαρτυρεί το σύγχρονο θαύμα της πίστης μας, και θεμελιώνει στην περιοχή, εν μέσω πολυειδών κρίσεων και προβλημάτων, την προοπτική της προόδου και της ευημερίας».

Εις ανάμνησιν της ενταύθα ευλογητής επισκέψεως του Πάπα & Πατριάρχου Αλεξανδρείας κ. Θεοδώρου, ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ιγνάτιος, του προσέφερε, εκ μέρους της Τοπικής μας Εκκλησίας, περικαλλέστατη ιερά Εικόνα του Καλού Ποιμένος, έργο του Δ/ντού της Σχολής Αγιογραφίας «Διά Χειρός», **Πρωτ. Δημητρίου Κατούνη**.

Στην Αντιφώνησή του ο Μακαριώτατος κ. Θεόδωρος ευχαρίστησε για το πολύτιμο δώρο,

τον Καλό Ποιμένα, ο οποίος είναι πάντοτε ο οδηγός και συμπαραστάτης του στο δύσκολο και απαιτητικό ιεραποστολικό του έργο. Στην συνέχεια, χαρακτήρισε την Αλεξάνδρεια «μια πόλη γεμάτη από όνειρα, θεολογία, φιλοσοφία, με ένδοξο παρελθόν, με τους μεγάλους Πατέρες, τους παλαιούς, αλλά και τους μεγάλους Πατριάρχες, Μελέτιο Πηγά, Κύριλλο Λούκαρι, Ιωακείμ, Σίλβεστρο». Αναφέρθηκε στο μέλλον του Πατριαρχείου, «που είναι η Ιεραποστολή, πολύτιμο εφόδιο για την οποία είναι η αγάπη που εισπράττω τις μέρες αυτές από την Τοπική σας Εκκλησία». Τέλος, ως μικρό αντίδωρο ευγνωμοσύνης, προς την Εκκλησία της Δημητριάδος και προς τον αείμνηστο Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, που τον περιέβαλε πάντοτε με στοργή και αγάπη, απένειμε στον Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ιγνάτιο τον «Ανώτατον Ταξιάρχην Σάββα του Ηγιασμένου, εις αναγνώρισιν των υπηρεσιών αυτού προς την Αγίαν του Σωτήρος Χριστού Εκκλησίαν και τον θρόνον του Αγίου Ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου».